

kontrol med og attestation for proviantens levering til et skib kan i havne uden toldkammer foretages af toldvæsenets stedlige repræsentant.

2. Fortoldningsekspeditioner og forsendelsesekspeditioner.

Fortoldningsekspeditionerne og forsendelsesekspeditionerne i provinsen, der pr. arbejdsdag udgør henholdsvis ca. 2.900 og ca. 2.000, udføres i dag ved samtlige toldkammer og ved en række fortoldningssteder, hvor ekspeditionerne foretages ved personale udsendt fra toldkammerne. Langt det største antal af disse ekspeditioner udføres dog ved de foreslåede distriktstoldkammer, nemlig ca. 2.300 fortoldningsekspeditioner svarende til 80 pct. af det samlede antal og ca. 1.800 forsendelsesekspeditioner svarende til 90 pct. Det samlede antal ekspeditioner ved de ca. 90 fortoldningssteder uden for distrikts-toldkammerne udgør i gennemsnit pr. arbejdsdag ca. 600 fortoldningsekspeditioner og ca. 200 forsendelsesekspeditioner.

Ifølge de gældende lovbestemmelser skal indførte varer, der ikke fortoldes straks ved indførslen, oplægges på statens transitoplag (toldpakhusene), hvorfra de først udleveres, når told og indførselsafgifter er betalt. Ved denne fremgangsmåde opnår toldvæsenet sikkerhed for told og afgifter i varerne og mulighed for at foretage de undersøgelser af disse, der er nødvendige af hensyn til toldbehandlingen. Frigørelsen af varerne (fortoldningen) sker på grundlag af en klareingsangivelse, hvori varemottageren deklarerer sine varer. Herved benyttes i dag to forskellige systemer, der i det følgende benævnes den gamle og den nye fortoldningsprocedure.

Den gamle fortoldningsprocedure anvendes ved samtlige provinstdsteder, bortset fra Padborg. Denne procedure stiller mindre krav til varemottagerens deklaration, men forudsætter, at der foretages vareundersøgelser i ret stort omfang. Gennemførelsen af en fortoldningsekspedition kræver derfor, at varen og varemottageren eller en repræsentant for denne samt toldvæsenet er til stede samtidig. Denne ekspeditionsform er uhenigtsmæssig især på grund af den uundgåelige ventetid for en af de deltagende parter, og den kan som følge af kravet om publi-

kums tilstedeværelse ikke opretholdes, når antallet af toldkammer formindskes.

Den nye fortoldningsprocedure, der agtes gennemført ved samtlige fortoldningssteder, anvendes endnu kun ved 4 større fortoldningssteder (heraf 3 i København), der har en betydelig fortoldning af stykgods. Denne procedure hviler på en udvidet deklarationspligt for varemottagerne, specielt med hensyn til angivelse af toldpositionen, og på granskning af fakturaer m. v., således at behovet for vareundersøgelser formindskes. Efter gennemførelsen af den nye fortoldningsprocedure i provinsen vil toldvæsenet som i dag yde importørerne fornøden vejledning i tvivlstilfælde. De dokumenter, der er nødvendige for gennemførelse af en fortoldning, indsendes til det pågældende toldkammer, hvorefter toldbehandlingsarbejdet foregår kontinuerligt og uden publikums tilstedeværelse. Den nye procedure hviler på det princip, at varemottageren skal modtage meddelelse om det skyldige told- og afgiftsbeløb senest 24 timer efter, at toldvæsenet har modtaget toldpapirerne. Han vil herefter kunne få varerne udleveret fra toldpakhuset, såsnart told og afgifter er indbetalt til toldvæsenet. For varesendinger, hvor told- og afgiftsberegningen let lader sig afgøre, d. v. s. styrtegods og vognladningsgods (massevarer), vil frigivelsen dog kunne ske i umiddelbar forbindelse med toldpapirernes indlevering, forudsat der er stillet sikkerhed for told og afgifter.

Med henblik på at skabe de bedst mulige betingelser for betjeningen af publikum under den ændrede toldkammerstruktur, agter toldmyndighederne i løbet af den på side 2 omtalte 5-årige overgangsperiode at søge gennemført yderligere forenklinger i fortoldningsproceduren. Under den fremtidige fortoldningsprocedure må pligten til at oplægge indført gods på statens transitoplag bortfalde, således at godset også kan oplægges på andre offentlige eller private pakhus, og der må endvidere foretages en adskillelse af frigørelses- og betalingsfunktionen.

Når indført gods ikke længere behøver at oplægges på statens transitoplag, må jernbanegods kunne forblive i jernbanepakhusene og postpakker på postkontorerne, og sådant gods behøver altså ikke længere at blive overført til toldpakhusene.